

Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elveszettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.

Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült. Így szólt hozzájuk: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.

Kedves Testvéreim! A Bibliában minden ige fontos. Vannak viszont olyan igeversek, amik többször szerepelnek. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat az aratásba. Ez az ige legalább kétszer olvasható az evangéliumokban. Hát akkor igen fontos lehet. De vajon mit akar üzeni számunkra?

Jézus a tanítványokat utasítja, hogy könyörögjenek munkásokért. Tette ezt kétezer évvel ezelőtt. Látta az emberek elesettségét, látta a reménytelenséget, a céltalanságot az őt hallgatók szemében. Kérte tehát a tanítványait, ők is imádkozzanak munkásokért. Kétezer év telt el, hol vannak hát azok a munkások, akiket Jézus tanítványai kértek Istentől?

Itt vannak, a Tapolcai Református Gyülekezetben. Mi vagyunk azok. Mi vagyunk Isten munkásai. Jézus szólt tanítványainak: „kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába”. És voálá: kétezer év múltán is vannak munkásai Istennek, akik aratnak. Nem csupán a lelkészekre vagy a presbiterekre gondolok. Jól tudjuk, mindannyian munkások vagyunk. Munkások, akik Isten aratásában dolgoznak. Nem másokat hív el Isten, hanem minket. Minket Jézus nem kér, hogy imádkozzunk munkásokért. Mi vagyunk, akiért a tanítványok imádkoztak. A mi dolgunk az aratás.

Mit tudunk a munkáról, a munkásokról? Hát ami talán először eszünkbe jut, az a jutalom. Az emberek mindig fizetésért dolgoznak. Azért vállalunk munkát, hogy megéljünk, vagy eltartsuk a családot. Igen ám, de a munkával együtt jár a felelősség. Milyen munkás az, aki késik a munkahelyéről? Gyorsan lapátra kerül, már ha a főnöke komolyan veszi a dolgot. Milyen munkás az, aki meglopja a céget, eltulajdonít valamit a munkahelyéről? Ha lebukik, megrovásban részesül. Tehát a munka mindig fizetségért történik és felelősséggel jár.

Mi a mi fizetségünk? A fizetség, mivel halálra voltunk ítélve, csak a bűnbocsánat lehet. De ez nem is fizetség, inkább csak kegyelem. Kegyelem, mert sosem tudnánk annyit

dolgozni, hogy kiérdemeljük. Jézus úgy magyarázza ezt, hogy mindenkinek ugyanolyan megfizethetetlen jutalom jár: kimondhatatlan, végtelen összegről van szó. Egy üres csekk, kitöltve és aláírva Jézus nevével. Ez az örökkévalóság Isten dicsőségében.

Mi a felelősségünk? Minden egyes emberi élet a mi felelősségünk, akihez az Úr elküldött. Ránk bízta Tapolca városát. Az itt élők, legalábbis a reformátusok, a mi felelősségünk. Mi vagyunk azok a munkások, akikért a tanítványok imádkoztak. Jézus meglátta a magyar népet, benne ezt a kis várost, és arra gondolt: pásztor nélküli nyáj ez, akiknek vezetésre lenne szükségük. Több száz embert találhatunk tehát, akiket Isten ránk bízott.

Mi a dolgunk velük? Az aratás a mi feladatunk. A vetés folyamatban van, Isten titokzatos módon előkészíti számunkra a terepet. A mi feladataink innen kezdődnek el. Mi hát a dolgunk? Először is az, hogy megkeressük őket. Azokat, akiknél Isten elkezdte a munkát. Hogy megkérdezzük, akit csak lehet, hogy „református vagy?” A feladatunk, a felelősségünk az, hogy megszólítsunk. Azért hallgatjuk a prédikációt, hogy megtanuljuk, hogyan kell megszólítani másokat. Az egyház feladata az, hogy felkészítsen minket az emberek közötti szolgálatra.

Milyen munkás az, aki nem végzi el azt, amivel megbízták? Nem sok jutalmat várhat. A buszsofőr a volán mögé való, az ügyész a bíróságra, az orvos a kórházba, a keresztyén ember pedig más emberek közé hitvallást tenni. Ebben a munkában nincs szabadság, sem táppénz. Nem lehet félvállról venni. Itt két választásunk van: vagy Isten akaratát szolgáljuk, vagy nem.

Ha valaki nem veszi komolyan a munkáját, az nem alkalmas Isten Országára. Igen, a lelkipásztorok feladata, hogy igazgassák és vezessék a hitvalló közösséget. Nekünk ezt kell jól csinálnunk. Munkaterveket, gazdasági elszámolást, névjegyzéket kell készítenünk és a mindennapi életünket rendeznünk. A lelkészek feladata, hogy megfelelően felkészüljenek a Szentírásból, hogy útravalót adhassanak a gyülekezet tagjainak.

Neked, kedves Testvérem, mi a feladatod a gyülekezetben? Az, hogy időből szánj néhány órát, és menj el egy ismerőshöz beszélgetni Istenről és az életről? Vagy az, hogy a munkahelyeden úgy végezd a munkádat, hogy Isten dicsőségét szolgálj vele? Az lenne a feladatod, hogy gyermekeidet és unokáidat Jézushoz vezessed? Ezt Istentől kívül senki sem mondja meg neked! Kinek az Úr munkás kezet adott, kinek nagy vagyont. Valaki jó beszéd-készséget kapott, más őszinte szavakat. Van, aki könnyen barátkozik másokkal, így többeknek elmondhatják az evangéliumot. Mások nehezebben nyílnak meg másoknak,

Tapolca és Vidéke Református Társegyházközség

Dátum: 2021.01.17.

Textus: Mt 9,35-38; Lk 10,1-2

Lekció: Zsolt 40

---

ezért azokhoz küldi őket Isten, akiket jól ismernek. Istennél el van készítve az alkalmas hely és idő minderre.

Ez az elhívás, amit csak akkor érthetünk, ha az Úrral kapcsolatban vagyunk. Ha meg sem kérdezzük őt, mit tegyünk, honnan tudnánk a feladatunkat jól végezni? Lehet, hogy egész életünkben csak egy valakit kell megszólítanunk, lehet hogy többekhez küld minket az Úr. Ha viszont fel sem tesszük a kérdést, akkor nem csak elkéstünk a munkahelyünkről, be sem mentünk dolgozni. A főnök meg csak széttárja a karját értetlenül.

Egy biztos: senkinek sem annyi csupán a feladata az Isten Országában, hogy hetente egyszer eljöjjön a templomba. Az istentisztelet csupán a feladatainkra készít fel. Útravalót ad, hogy Isten Országáért munkálkodjunk. Most van időnk, hiszen nem mehetünk emberek közé.

Van időnk elcsendesedni, van időnk átgondolni, mi a mi küldetésünk Isten Országában. Keresse hát mindenki a maga feladatát, kérje el az Úrtól azt, hogy mire hívta el őt. Mert mindenkinek feladata van Istennél!

Ne felejtsük hát el soha: mi vagyunk a munkások, akikért Jézus tanítványai imádkoztak! Isten minket küld az aratásba! Az övé legyen minden dicsőség most és mindörökké! Ámen.

Kádár Tamás György